

Friskt og rent, båret av begeistringens sjøen i den sene kveldstid. Faklene blaffer for vindene og spiller sig i de tindrende jentene. Sagte går båten fra land med en kraftig, urokkelig skikkelse stående i bakskottet. Armen er løftet til norsk hilsen. Det er Norges ypperste ungdom som hilser Føreren — elevene ved Jentehirdens førerkurs på Malmøya, den målbeviste, oftervillige, begeistrede ungdom av nordisk blod, den nye tids bærere. Med slik ungdom kan man vinne en verden, og hvad mere er: vinne det norske folk tilbake fra mørkemaktene som truet med å tilintetgjøre det.

Lenger og lenger fra land går båten. Konturene forsvinner i mørket, bare skinnene fra faklene og de lyse stemmer bærer ennå ut til Føreren. Et kort kommando avslører sangen, og så forteller taktfaste skritt at jentetroppen marsjerer tilbake til arbeidet og plikten, efter avslutningen på den minnerike dag da Vidkun Quisling inspirerte kurset og i sin tale til de unge vordende førere for Norges jenter trakk op de store fremtids-

ngdom av nordisk blod.
 Kl. 12.30—13: Utegvelser. Kl. 13.15—14: NS-ånd, sa Sigrun Nossum videre. Fra Middag. Kl. 14—15: Pliktkvil. Kl. 15.30—17: et. Husflid. Hån ide. Historie.ologi. Kl. 17—17: Aoitlesning. Kl. 17.45—18.30: Propaganda. Kl. 18.30—19: Sporrehalvtid. Kl. 19.15—19.45: Kveldsmat. Kl. 20—21: Referatskrivning. Kl. 21—21.30: Fri. Kl. 21.30: Rosignal. Kl. 22: Lang tone.

Dagsordenen forteller også litt om Nasjonal Samlings ungdom og dens innstilling til livet og fremtiden. Den har ikke i sinne å kaste bort tiden. Det gjelder å nytte hvert minutt til å dyktiggjøre sig for de krav den nye tid stiller til den enkelte som er med på å kjempe den frem. Og med lyst humør, med ukuelig tro på det fremtidsland, det Quislings Norge de synger om, går de til sine plikter som begeistrede fortropper i den ungdomshar som etterhvert fylker sig under Nasjonal Samlings banner.

Det jevne, målbeviste arbeide brytes imellem av festdager. Forleden hadde kurset besøk av Jentehirdens landsleder Sigrun Nossum. Gauführerin Ursula Heese fra Ost-Pommern og Stor-Oslos Heese fra Ost-Pommern og Stor-Oslos jentefylkesfører Liv Falchenberg, og

de jentene som i NS-ånd, sa Sigrun Nossum videre. Fra 10—21 år har vi jentene i vår hånd. Altså den betydningfulle alder da man kan forme unge mennesker. Vårt arbeid skal bli så godt at hver en jente skal lengte efter å bli 10 år, så hun kan komme inn i småhirden. For å utføre denne store opgave som vi har fått og for å kunne gi dere materiale til det, har jeg fått istand dette førerkurs. Alle foredrag som dere hører her, skal dere ta lærdom av. Det skal være til hjelp for det videre arbeide.

Landslederen sluttet med et tre ganger Heil og Sæl for Føreren, og taket formelig løftet sig under den begeistrede tilslutning.

Liv Falchenberg fortalte så kvikt og morsomt fra sin reise i Tyskland, og Gauführerin Ursula Heese gav en interessant orientering om det teke ungdomsarbeide. Derefter samlet alle sig i spisesalen rundt et festlig dækket aftensbord.

Det kameratslige samvær rundt peisen efterpå blev en hyggelig hund. På gulv, stoler og benker slanger man sig ned og så bar det løs med ekte NS-humør. Sangen klang imellem veggene og hjertjentene viste at de kan be ting.

Dev gættet sig i det ikke mindre for gjestene, som "kk et uforglemr" og inntrykk av i begeistring, t kjærlighet det unge Norge omfatter sin Fører med.

Da Føreren kom, stod jentene opstillet i to rekker fra huset og op til veien. På hver side av inngangsdøren stod en jente med en brennende fakkel og over døren lyste jentenes velkomsthilsen mot gjestene: «Vi ønsker vår Fører velkommen». At det var hjertelig ment, viste de tindrende sine og de strålende smil.

I løpet av kvelden fikk jentene også høve til å vise sin gjestfrihet og sin glede over bespøket på de forskjellige felter, fra huslige sysler til lek og underholdning. Særlig min-

neverdig vår «leirbålkvelden» inne i skoleværelset. Duften av granbær

de jo dæggerne også i kvil av nasjonalsocialistiske livsinnstilling fått evnen til å forstå grunnlaget for den, som var i pakt med det norske folks innerste sjel. Føreren var i strålende humør, han bygget sig blandt sine unge kampfeller. Det store blikk for jentene var da han selv steg inn i ringen og talte til dem. For gjestene var det en ikke mindre minnerik opplevelse å se den kraftige skikkelsen, som ruvet enda mere i halv-mørket, i kretsen av de unge piker som med spent oppmerksomhet og med løftet om evig troskap lysende ut av hvert minespill, lyttet til Føreren ord.

Førerens tale.

— Vi taler så meget om at fremtiden hører ungdommen til, sa han. Når vi sier dette, så må vi tenke på at det først og fremst er pikene og de unge kvinnene som skal skape denne fremtiden. Når vi taler om den nye tid, så vet vi at dens innhold for en vesentlig del består i å tenke på det hele og ikke på den enkelte. Vi skal tenke på det enkelte menneske som et ledd i noget større. Med dette større mener vi folket, rasen og slekten. Det er kvinnen som skal bevare vår rase. Dette er en veldig opgave og en plikt for kvinnen. De norske og nordiske kvinner skal ikke glemme at de er rasens bærere. Vi vet f. eks. at raselovene i India satte strenge straffer for de kvinner som gjorde skam på rasen. De blev således straffet langt strengere enn en mann som forbrøt sig.

Det er også slik at kvinnen har en sikker opfatning av dette nye, sa Føreren videre. Og det faller naturlig for henne, fordi kvinnens innstilling går i retning av det nye. Og det har ofte været slik, at kvinnen har hatt lettest for å gripe noget nytt, det har historien vist oss. Når man sitter foran et bål, slik som vi gjør det nu, så faller det en igrunnen inn å tenke på de kampene vår rase har ført. Menneskene er kanskje noen hundre tusen år, og det er trolig at jorden vil eksistere i millioner av år ennå. Derfor er det til enhver tid ungdommen som skal føre utviklingen videre. Vår rase, den nordiske folkestamme, er efter all erfaring den rase som skal bære denne utvikling, mens de øvrige raser stopper op.

— Hvis man ser på menneskene — vi kan f. eks.

Skolens elever paraderte på landgangsbroen både ved gjestenes ankomst og avreise.

Gerd Herjogensen
 Mar-Oslo

«Kjøkkentjeneren» står klar til å servere gjestene av kjøkkens velsmakende retter.

Ellen
 Krøgerus
 Bergen

Mar-Oslo
 Riechelt
 Linda
 Mar-Oslo